

opusdei.org

Papežova katecheze o neřestech a ctnostech: Zamilovanost je tajemství

V katechezi o ctnostech a neřestech hovořil Svatý otec o kráse zamilovanosti a čistoty mezi mužem a ženou a přitom upozornil na nebezpečí, která ji mohou uškodit.

17.01.2024

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Dobře nyní poslouchejme katechezi, protože potom nastoupí cirkus, který se postará o zábavu.

Pokračujeme v našem výkladu o neřestech a ctnostech – a staří otcové nás učí, že po obžerství je chlípnost tím druhým démonem, tedy neřestí, ustavičně dřepícím u brány srdce. Jestliže při obžerství lačníme po jídlu, tato další neřest je jakýmsi druhem „hltavosti“ týkající se druhého člověka. Je to škodlivý mezilidský vztah, udržovaný zejména v sexuální oblasti.

Mějme na zřeteli, že křesťanství neodsuzuje pohlavní pud, nezatrácuje ho. Jedna z biblických knih, Píseň písní, je nádhernou básnickou skladbou o lásce mezi dvěma snoubenci. Navzdory tomu však tento natolik krásný rozměr našeho lidství – pohlavní dimenze, dimenze lásky – nepostrádá nebezpečí. Již sv. Pavel se touto

otázkou musel zabývat v prvním listě Korintánům, kde píše: „Proslýchá se, že je u vás nemravnost, a to taková, jaká (se nevyskytuje) ani u pohanů“ (5,1). Apoštolovo pokárání se týká právě špatného nakládání se sexualitou, které se vyskytlo u některých křesťanů.

Pohledme však na jeden lidský prožitek, na prožívání zamilovanosti. Je zde mnoho novomanželů – můžete o tom povyprávět! Nikdo neví, proč k tomuto tajemství dochází a proč se stává natolik strhující zkušeností v lidských životech. Člověk se zamiluje do druhého, zamilovanost přichází a je jednou z nejpřekvapivějších životních skutečností. Týká se jí značná část písniček, které slyšíme v rádiu: planoucí lásky, ustavičně hledané a nikdy nedosažené lásky, lásky obtěžkané radostí či trýznivé až k slzám.

Pokud zamilovanost nezhyzdí neřest, je jedním z nejčistších citů.

Zamilovaný člověk je štědrý, těší jej obdarovávat, píše dopisy a básně.

Přestane myslet sám na sebe, aby se plně věnoval druhému, a to je krásné. A když se někoho

zamilovaného zeptáte, z jakého důvodu miluje, nenajde na to

odpověď. Z mnoha ohledů je totiž jeho láska bezdůvodná a

bezpodmínečná. Mějme strpení, je-li tato natolik mocná láska také trochu

naivní. Zamilovaný člověk doopravdy

nezná tvář druhého

člověka, tíhne k jeho idealizaci, je

připraven zavázat se sliby, jejichž

závažnost ihned nedokáže

postřehnout. Tato „zahrada“, kde se

množí divy, nicméně není ukryta

před zlem. Poskvřňuje ji démon

chlípnosti. Tato neřest je výjimečně

odporná, a to přinejmenším ze dvou

důvodů.

Především kvůli tomu, že pustoší vztahy mezi lidmi. Jestliže tuto skutečnost chceme doložit, bohužel nám k tomu postačí každodenní zpravodajství. Kolik vztahů, které začaly tím nejlepším možným způsobem, se posléze změnilo v toxické, majetnické vazby, postrádající úctu a smysl pro správné meze? Jsou to lásky, ve kterých chyběla čistota – ctnost, kterou nelze zaměňovat se sexuální zdrženlivostí. Čistota je něco více než sexuální zdrženlivost, je to vůle nikdy nevlastnit druhého člověka. Milovat znamená respektovat druhého, usilovat o jeho štěstí, pěstovat empatii s jeho cítěním, projevit ochotu k poznávání těla, psychiky a duše, které nejsou naše a které je nutno kontemplovat vzhledem ke kráse, jíž jsou nositeli. Toto znamená milovat a milovat je krásné. Chlípčnost se ovšem tomu všemu vysmívá – chlípčnost plení, kořistnický loupí, co nejrychleji

spotřebovává, nechce naslouchat druhému, ale jen vlastním žádostem a požitkům. Chlípnost považuje za nudné jakékoli dvoření, nevyhledává ono spojení rozumu, impulsu a citu, které by napomohlo k moudrému žití. Chlípník se vydává jen zkratkami – nechápe, že cestou lásky se máme ubírat pomalu a že tato trpělivost, aniž by byla synonymem nudy, vnáší štěstí do našich milostných vztahů.

Chlípnost je však nebezpečnou neřestí ještě z jednoho dalšího důvodu. Vprostřed všech lidských rozkoší zaznívá sexualita mocným hlasem, zapojuje všechny smysly, přebývá jak v těle, tak v psýché, a to je krásné. Pokud se nicméně trpělivě neukázní a není vepsána do vztahu, do příběhu, kde ji dva jedinci proměňují v milostný tanec, stávají se z ní okovy obírající člověka o svobodu. Pohlavní rozkoš, která je Božím darem, je podkopávána

pornografií: uspokojením mimo vztah, které může vést k formám závislosti. Musíme hájit lásku – lásku srdce, mysli, těla, čistou lásku, v níž se jeden daruje druhému. V tom spočívá krása sexuálního vztahu.

Zvítězit v boji proti chlípnosti, proti „zpředmětnění“ druhého člověka, může být celoživotním úkolem. Avšak cena, která se získává v tomto zápase, je ze všech nejdůležitější, neboť se jedná o uchování oné krásy, již Bůh vepsal do svého stvoření, když měl na mysli lásku mezi mužem a ženou, která není vzájemným využíváním, nýbrž milováním. Tato krása nás přivádí k víře, že vybudování trvalého vztahu je lepší než lovit dobrodružství jako mnozí don Juanové. Pěstovat něhu je lepší než se podrobit démonu majetnictví, protože pravá láska nevlastní, ale dává, sloužit je lepší než dobývat. Život je totiž smutný a osamělý, když v něm není láska.

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

Libreria Editrice Vaticana /
Rome Reports

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
papezova-katecheze-o-nerestech-a-
ctnostech-zamilovanost-je-tajemstvi/](https://opusdei.org/cs-cz/article/papezova-katecheze-o-nerestech-a-ctnostech-zamilovanost-je-tajemstvi/)
(02.02.2026)